
[FORYTARCZYK *sb m*

I sg forytarczykiem.

Sł stp brak, Cn s.v. forytarz, Linde bez cytatu s.v. forys.

Dem. od „forytarz”; człowiek niesłusznie faworyzowany albo: jadący przed orszakiem pańskim, forys; aurigae adiutor Cn: Gdzie takowé rady v panow niémáľz/ tám widzimy co sie dzieie/ iákié ludzie ná vrzędy forytuią/ iáko ludzie godni y domów zacnych leżą/ iáko nikczemni ludzie powftáią. A nie dżiw: iákowi bowiem łami łą/ takowé téż forytuią/ y to pokázuią/ że lepiéy bydź Guzmanem iákim álbo forytarczykiem/ niż godnym Rotmiftrzem Hetmánem/ álbo człowiekiem vczonym. CerGór 41.

FP